

Ve Znojmě jsme potřebovali dojednat nějaký obchod, proto ve smluvenou hodinu jsem zabušil na dveře souseda, že bychom mohli vyrazit. Byl sice pomuchlanej z nějaké noční barové bitky, nicméně jsme za půlhoďky vyrazili. Ve Znojmě byla všechna parkovací místa obsazena, ale nám se podařilo zaparkovat kousek od centra. Oproti Vysočine tady bylo vedro. Soused se šel podívat na historický průvod a já projednat koupi pozemků. Posilněn slivovicí a vínem, což byl poslední alkohol dnešního dne, jsem pak za ním zamířil o dvě hodiny později. Podařilo se mi na ruku navléknout identifikační pásku, kterou jsem dostal, takže jsem ušetřil 250.- za vstup. Na Horním náměstí hrála nějaká kapela Kabáty, ale já se šel podívat na Dolní náměstí, kde měl vystoupit Wabi Daněk. Moc čumilů tu nebylo, což byla škoda, jelikož uvádějící Izer exceloval svými vtipy a Daněk byl taky dobrý. Po něm šel Uhlíř, který zazpíval rovněž své odrhovačky a jeho "jak dělají kravičky, bū, bū, bū" jsme si ještě zpívali na zpáteční cestě. Na Waldu Gang se náměstí začalo zahušťovat, ale my jsem po jejich dvou písničkách opustili svá strategická místa a šli se najíst. Já si dal jednoho Hostana, u kterého jsem zůstal, protože mi moc nejel. Snědli jsme nějaké klobásy a po odevzdání poplatku 5 Kč za záchod jsme se vrátili na náměstí. Vystupoval Žbirka, který zazpíval své osvědčené písničky a po něm už následoval zřejmě zlatý hřeb večera Helenka Vondráčková. Izer ještě vyvolal rodiče nějaké holčičky, která se ztratila stylem, hledají se nachaná maminka a tatínek a ještě pár peprných hlodů k tomů. Od Helenky jsme si vyslechli pár písniček a začali se prodírat z náměstí k autu, abychom nečekali pak v koloně. Měl být stejně už jen ohňostroj a laserová šou. Ještě jsme zakoupili 8l burčáku a flák ementálu. Skoro v každém baráku prodávali burčák nebo se peklo maso. Čekal jsem, že bude ve Znojmě hodně lidí, ale nebylo to tak hrozný. Zřejmě vstupné 250.- lidí odradilo. Se sousedem jsme museli konstatovat, že jsou tu dost hezké holky. I když pro svojí vlastní identifikaci jsem si Znojmo pojmenoval na Frňákovník, jelikož tu mají snad všichni takové správné skoby.

Výjezd ze Znojma a cesta domů byla bez problému a tak po příjezdu jsme si načali na parkovišti petku burčáku, abychom věděli, co jsme si vlastně koupili. Po menší sprše jsme museli konstatovat, že je burčák dobrý. Jó Morava.